

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 84. Alia Conciliabula Cracoviæ, & Pindezovæ celebrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

maninus hæc epistolas confarcinandi provinciam in se suscipit, eas vero Anno sequenti Ezechovius Genevam defert, unacum Ratzevilli Palatini literis, in quibus is hæc significabat: „Blandratum condemnare haud possum, cum mihi persuasum habeam, quod is in Deo tres consubstantiales, coæternos, & coæquales sincera fide admittat: si vero me nonnulli ad hunc Virum condemnandum vi adigere vellent, necesse foret, ut Genevenses, & Tigurini Ministri hanc doctrinam prius condemnarent.„ Ex hisce literis colligi videtur, quod Ratzevillus nequaquam solius Calvinii iudicio stare voluerit, atque illius integritatem ob eius odium, quo in Blandratum flagrabat, valde suspectam habuerit: porro post tot, tantasque altercationes tandem Synodus solvebatur, haud alio successu, nisi quod Luthoremiskius a Pindezo- vensi Ministerio submotus, Superintendens, seu Poloniæ minoris Ecclesiarum Episcopus fuerit nominatus.

§. LXXXIV,

Alia Conciliabula Cracoviæ, & Pinde-zovæ celebrata.

Die decima sexta Septembris eodem anno Sectarii alium Cracoviæ habebant conventum, quem ipsi vigesi-

U 2

mam

Sæcul. XVI.
A. C. 1561.

Epit. Joh. Stoini apud Sandium p. 186.

Sæcul. XVI. mam Synodum appellitant: Ibidem
A. C. 1561. Calvini epistola, quam Ezechovius Geneva secum detulerat, prælegebatur, in qua hic hæresiarcha spurixæ suæ Reformationis Ecclesias, ac præcipue Cracoviensem, & Pindezovanam hortabatur, ut Blandratum vigili admodum oculo observarent, sibique ab ejus doctrina sedulo caverent. Displicebant hæ literæ quam plurimis, præprimis Ossolinskio, qui palam exclamabat: utinam nunquam de Trinitatis mysterio lingua, aut calamo actum fuisset! his autem verbis Sanctos Patres, & Concilia, a quibus hoc mysterium edocti sumus, haud obscure redargebat, simulque insinuabat, foli sacre Scripturæ circa illud esse insistendum. Querenti Ossolinskio mox suffragabantur Blandratus, & Lismaninus, qui, cum potissimum eorum causam agi cernerent, vociferabantur: „Vah! loquantur omnes Doctores de fidei mysteriis, quicquid velint: relinquunt tamen nobis unum Deum solum, nec illum dividant, postea sibimetipsis, per nos licet, fingant talem Mediatorem, qualemcunque velint, nulla nobis de hoc cura est.” Verum cuncti hi clamores, & lamenta nonnisi aerem verberabant; tantum enim prævaluere Calvinæ literæ, ut Blandratus circa Trinitatis

nitatis Myſterium, & Perſonarum con-
 ſubſtantialitatem quoddam ſuæ ortho-
 doxiæ ſignum edere cogeretur, quod
 & præſtitit, dum fidei normæ in com-
 mentitiæ Reformationis Eccleſiis paſ-
 ſim receptæ ſubſcripſit: crimini autem
 dabatur Liſmanino, quod circa Patris
 æterni prærogativam ſupra Filium lite-
 ras ad Joannem Charniſkium dediffet.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1561.

Inſuper hoc eodem anno Domini
 milleſimo quingentefimo ſexageſimo pri-
 mo die decima nona Novembris in præ-
 fata Pindeſoviænſi urbe aliud cogeba-
 tur Concilium, in quo Proteſtantes
 Statorium ob blaſphemias nuper con-
 tra Spiritus Sancti Divinitatem effuſas
 caſtigandum eſſe contendebant; qua-
 propter mentem ſuam clarius ſcripto
 explicare jubebatur: aſt ille nonniſi
 quantum ad aliqua dogmata explica-
 tionem ſubjecerat, necnon hæc, ut ſen-
 tentiam ſuam vendicaret, expoſuerat:
 „quoniam Miniſtri de Blandrato con-
 „tenti ejus fidem, quamvis a Calvino
 „damnatam, commendaffent, hinc cen-
 „ſeo, me haud amplius circa Ortho-
 „doxiam meam eſſe moleſtandum, præ-
 „cipue cum & ego circa motæ quæſtio-
 „nis articulos fidem a Blandrato mini-
 „me diverſam profitear: ſi vero illi, qui
 „in Patrem, Filium, & Spiritum San-
 „ctum credunt, dicendi ſunt hæretici,

U 3

ne-

Sæcul. XVI., „neceſſe eſt, ut & ego ſim hæreticus,
A C 1561 „cum hanc quoque fidem teneam.,
 Hoc pacto rurius hoc quoque conven-
 ticulum fuit diſſolutum.

§. LXXXV.

Socinianismi initia in Tranſylvania.

Pariter hoc anno Domini milleſimo
 quingentefimo ſexageſimo primo
 Socinianorum hæreſis Tranſylvaniam
 devaſtare cæperat; quippe Joannes Si-
 gismundus Zapolius, Joannis Zapolii
 Scepuſi Comitſis Filius, ac Tranſylva-
 niæ Princeps a Franciſco Davide Con-
 feſſioni auguſtanæ addicto, ac ſpurie
 Reformationis Eccleſiarum, ut vocant,
 Superintendente ſeductus in Socinia-
 norum errores prolapſus erat. Cete-
 rum hic idem David acri diſſidio colli-
 debatur cum Martino Calmonekio Sa-
 cramentario, qui inſignis Præco, nec-
 non vaſerrimus, atque in controverſis
 quæſtionibus peritiſſimus erat, & inſu-
 per a Claudiopolitanæ urbis Epifco-
 palis, quæ vulgo Colosvaria appella-
 tur, Governatore plurimi habeba-
 tur: porro inter ambos hoſce viros jur-
 giorum cauſſa oriebatur ex adventu
 hæreticorum quorundam, qui recens
 Geneva, ac Tiguro in Tranſylvaniam
 delati, ſuorum dogmatum novitate Pro-
 teſtantium Eccleſias in præfato Prin-
 cipatu